

DDK navštívil aj Ivan Sečík, štátny tajomník ministerstva kultúry.

Na besede v Elektrárni Piešťany, počas festivalu Dni detskej knihy, porozprával o svojom detstve deťom domácim, aj tým z okolitých obcí, najvzdialenejšou bola Lubina, i štátny tajomník ministerstva kultúry SR, Ivan Sečík. Vyšiel s farbou von. Zaspomínal si, ako kedysi dávno, ešte ako nádejný hokejista, pomohol variť polievku istej mladej mamičke. Cez zatvorený oblok jej silným príklepom hokejky ochutil jedlo „dobre miereným“ pukom. Letel z ulice až do jej kastróla.

Pán štátny tajomník, tak ako to celé vtedy bolo?

To som bol už trochu väčší asi šestnásť, sedemnásťročný mládenec. Mal som poriadnu silu, pretože sa mi podarilo hokejovým príklepom poslať puk na prvé poschodie a rozbiť sklo na kuchyni. Ako som zistil, keď som tam prišiel, samozrejme sklesnutý, ospravedlniť sa a hľadať možnosti, ako túto situáciu napraviť, zistil som, že puk, chvalabohu, nikoho nezasiahol. Ale skončil v kastrólu, v ktorom mladá mamička varila polievku pre svoju rodinu. Takže to skončilo len rozbitým oblokom. Mal som vtedy zarobených nejakých pár sto korún, takže som ich rýchle investoval bez toho, aby som zainteresovával svojich rodičov.

Ako to celé potom skončilo?

Skončilo sa to dobre. Mladá mamička bola veľmi ústretová. Povedala mi, že aj jej manžel má rád hokej, takže ma pochopila.

Na ktorú detskú knihu si pamätáte z Vášho detstva ako prvú?

Boli to rozprávky od Dobšinského, aj od Ľudmily Podjavorinskej. Keď som už bol trochu väčší a čítal som sám, mal som rád príbehy Ľuda Ondrejova Z poľovnícej kapsy. Keď som mal asi desať rokov, leteli „Mayovky“, to bola celá séria kníh, ktorú som vtedy hltal.

Keď sa povie Dni detskej knihy, čo vo Vás zarezonuje?

Som veľmi rád, že vedíme deti k literatúre a veľmi sa prihovám, aby rodičia s deťmi nielen hovorili, ale skutočne aby si našli čas a čítali si literatúru. Keď som sa pripravoval na besedu v piešťanskej elektrárni, tak som si spomenul, akú skúsenosť mám s vlastnou dcérou. Od troch, štyroch rokov som mal povinnosť pred spánkom jej prečítať nejakú rozprávku alebo úryvok z knižky, pričom dcéra tak ako rástla si žiadala, aby som si aj ja sám vymýšľal rozprávky, lebo väčšinu z tých, čo som jej čítaval, už poznala. Potom, keďže mala babičku v Petrohrade, sa chcela zdokonaľiť v ruštine, aby sa tam mohla s ňou porozprávať, čítaval som v ruštine. Keď sa začala ešte v škôlke učiť anglicky, prešli sme na anglické rozprávky. To sme relatívne rýchlo skončili, lebo po čase ma začala kvalifikovane opravovať, takže som sa za svoju výslovnosť hanbil.

Piešťany 11. 4. 2017

Autor interview: Viera Dusíková

Účastník interview: Ivan Sečík, štátny tajomník MK SR

Akcia: Festival Dni detskej knihy 2017

Podujatie: Pod' si s nami čítať (Elektrárňa Piešťany)